

FŐIGAZGATÓSÁGI TÁJÉKOZTATÓ

2002. MÁRCIUS, 3. SZÁM

SZÖVEGES VERZIÓ!!!

Letöltve:

www.jgytf.u-szeged.hu/foigtaj

Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Kar

H-6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6.

Tel: (+36) 62 546-051, Fax: (+36) 62 420-953

Felelős Kiadó: dr. Galambos Gábor

Felelős szerkesztők:

Szolgáné dr. Rózsa Zsuzsanna hivatalvezető

dr. Tóth Szergej főigazgató-helyettes

Technikai szerkesztő:

Szécsi Zoltánné

Korrektúra: Czutor Zoltán

Tartalom

<i>I. A FŐISKOLAI KARI TANÁCS ÜLÉSE</i>	16
<i>II. HATÁROZAT</i>	16
<i>III. KÖZLEMÉNYEK</i>	
1. <i>Kari értekezlet: 2002. március 5.</i>	16
2. <i>Tízéves a Juhász Gyula Felsőoktatási Kiadó</i>	16
3. <i>Elhunyt dr. Kóbor Jenő</i>	16
4. <i>XI. Országos Közművelődési Konferencia</i>	16
5. <i>XII. Magyar Alkalmazott Nyelvészeti Kongresszus</i>	17
<i>IV. Dr. Galambos Gábor egyetemi tanár főigazgatói programja</i>	17
<i>V. NEMZETKÖZI KAPCSOLATOK</i>	24

I. A FŐISKOLAI KARI TANÁCS ÜLÉSE

A Főiskolai Kari Tanács 2002. március 7-én ülést tartott. A napirend a következő volt:
A főigazgatói pályázatok véleményezése, döntés.

II. HATÁROZAT A SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM JUHÁSZ GYULA TANÁRKÉPZŐ FŐISKOLAI KAR KARI TANÁCSÁNAK 2002. március 7-én, tartott ülésén hozott HATÁROZATA

A Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Kar Tanácsa a 223/2002. (III. 07.) KT. számú HATÁROZATÁVAL 13 igen, 1 nem, 1 tartózkodás titkos szavazattal megválasztja dr. Galambos Gábor egyetemi tanárt a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Kar főigazgatójává. A főigazgatói megbízatás 2002. augusztus 1-2006. július 31-ig szól.

III. KÖZLEMÉNYEK

A Közlemények rovatban megjelentek sorrendiségét az időrendiség határozza meg.

- 1. Kari értekezlet: 2002. március 5.** Kari értekezlet az ÁOK Szemészeti Klinika tantermében. Témája: véleménynyilvánítás a főigazgatói tisztségre pályázók programjáról. A kiírt pályázatra két fő nyújtotta be a pályázatát: *dr. Szalay István* főiskolai tanár és *dr. Galambos Gábor* egyetemi tanár. A leadott érvényes szavazatok száma: 376 *dr. Galambos Gábor* 243, *dr. Szalay István* 133 érvényes szavazatot kapott.
- 2. Tízéves a Juhász Gyula Felsőoktatási Kiadó.** Tíz évvel ezelőtt hozták létre a Szegedi Juhász Gyula Felsőoktatási Kiadót. Ez alkalomból 2002. március 6-án kiállítást rendezett a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Karán. A jubileumi ünnepségen a kiadó tevékenységéről beszámolt *dr. Pitrik József* menedzserigazgató, aki elmondta, hogy évente tizenöt-húsz könyvet jelentetnek meg. Kiadványaikat elsősorban az egyetemeken és főiskolákon tanuló diákok használják. Több könyvsorozat is megjelent mentálhigiénés, nyelvészeti és pedagógiai témákban, újabban pedig informatikai kiadványokat is készítenek. Az ünnepségen bemutatták a kiadó újdonságát, *Polner Zoltán* Kilenc fának termő ága című, Tápérol szóló kötetét.
- 3. Elhunyt dr. Kóbor Jenő.** Életének 80. évében elhunyt *dr. Kóbor Jenő*, a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Kar Kémia Tanszékének nyugalmazott főiskolai tanára, a kémia tudomány kandidátusa, magister emeritus. *Dr. Kóbor Jenő* több mint fél évszázadon keresztül meghatározó személyisége volt a Főiskola Kémia Tanszékén folyó kémia szakos tanárképzésnek. Tehetségével, tudásával, emberségével szolgálta a főiskola legnemesebb céljait, munkatársainak, tanítványainak példát adott a tanítás, a kutatás, az emberek tiszteletéből és szeretetéből.
- 4. XI. Országos Közművelődési Konferencia: 2002. március 11–14.** Az SZTE JGYTFK Közművelődési Tanszék szervezésében (részletes programját lásd a Főigazgatósági Tájékoztató következő: 2001/4. számában).
- 5. XII. Magyar Alkalmazott Nyelvészeti Kongresszus.** A Magyar Alkalmazott Nyelvészek és Nyelvtanárok Egyesülete (MANYE), a Magyar Tudományos Akadémia Alkalmazott Nyelvészeti Munkabizottsága és az SZTE JGYTFK 2002. március 27–29-e között Nyelvek és kultúrák találko-

zása címmel rendezte meg a XII. Magyar Alkalmazott Nyelvészeti Kongresszust. A plenáris ülésen megjelentek: *dr. Mészáros Rezső* akadémikus, rektor, *dr. Galambos Gábor* egyetemi tanár, főigazgató, *dr. Mezei Róbert*, Szeged város közjegyzője, *dr. Kenesei István* egyetemi tanár, az MTA Nyelvtudományi Intézet igazgatója és *dr. Szépe György* egyetemi tanár, a MANYE elnöke. A kongresszuson 17 szekcióban (Kultúrák és nyelvek; Szociolingvisztika; Pszicholingvisztika; Lexikológia, lexikográfia; Szaknyelvek; A nyelvészet alkalmazása az anyanyelvi nevelésben; Szöveg, stílus; A mobilkorszak nyelve; Alkalmazott kutatások a szlavisztikában; A magyar mint idegen nyelv; Gyakorlati nyelvpedagógia; Elméleti nyelvpedagógia; Nyelvpolitikai kérdések; Számítógépes nyelvészet, nyelvtechnológia; Európai Unió és nyelvhasználat; Fordítástudomány; Kontrasztív nyelvészet) több mint 350 előadás hangzott el. A kongresszuson 3 kerekasztal–beszélgetésen (Nagy szegedi nyelvészek, egyéniségek; Preskripció nélkül. Nyelvművelés: érvek és ellenérvek; Káromkodás, szleng, nyelvi játék) és 2 műhelyvitan (Magyarországi nyelvi helyzet a két- és többnyelvűek szempontjából; Meddig lehet megújulni? Anyanyelvi tantervek és követelmények) cserélhették ki a gondolataikat a résztvevők. A 2002. március 27-én megtartott MANYE–közgyűlésen, melynek helyszíne a Szeged Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatala volt, újraválasztották a XII. Kongresszus Szervezőbizottságának elnöke személyében az egyesület titkárárt *dr. Tóth Szergej* tanszékvezető főiskolai tanárt, főigazgató-helyettest.

IV.

DR. GALAMBOS GÁBOR EGYETEMI TANÁR FŐIGAZGATÓI PROGRAMJA

A Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Karát a szegedi felsőoktatásban betöltött szerepe, az ország tanárképző főiskolái között elfoglalt helye alapján megkülönböztetett figyelem kísérte az elmúlt évtizedek alatt. Ezért a kar mindenkori vezetésével szemben komoly elvárások fogalmazódnak meg mind a kar dolgozói, mind az oktatási kormányzat részéről.

A József Attila Tudományegyetemen eltöltött több mint 15 év után 1992-ben kerültem a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Számítástechnikai Tanszékének élére azzal az elhatározott szándékkal, hogy olyan tanszéket alakítsak ki, amelyen hazai és nemzetközi oktatási valamint kutatási kapcsolatokkal rendelkező, szakmailag jól felkészült oktatók, korszerű tematikával, európai színvonalon képesek végezni oktató és kutató munkájukat. A kezdeti nehézségek után a tanszék munkatársainak hatékony támogatásával a kitűzött célok nagy részét sikerült megvalósítanunk. A Főiskola mindenkori vezetése munkámat mindvégig támogatta és elismerte. Így 1998-ig számos olyan feladatot kaptam, amely túlmutatott a tanszékvezetői munkán: intézetigazgató lettem az Alkalmazott Informatikai Intézetben, megválasztottak az Intézetigazgatók Tanácsa Elnökének, az Universitas Informatikai Bizottságában képviseltem a főiskolát, és koordináltam az intézményi Programfinanszírozási Pályázatot. A rám bízott feladatok megoldása során kapott elismerések motiváltak arra, hogy *1998-ban megpályáztam a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola főigazgatói tisztségét. Pályázatom sikeres volt, és az elmúlt években én töltöttem be ezt a tisztséget.*

A Főiskola az 1998 óta eltelt évek során történelmének egyik legnagyobb változásán ment keresztül, hiszen a magyar felsőoktatás integrációja következtében elveszítette önállóságát, ezért *jelentős szervezeti változásokat* kellett végrehajtani. Emellett a kreditrendszer bevezetése gyökeres változásokat eredményezett az oktatás területén is, és a szakcsoportos felvételi rendszer bevezetése a jól bevált – a felvételi létszám lépésenként közelítő – technika megváltoztatását is kikényszerítette. Az új képzési formák megjelenése (tanítóképzés, az AIFSZ, a tanártovábbképzés különböző formái, a szakképzésben rejlő lehetőségek) a hosszú évtizedek alatt *kialakult struktúrák átszervezését igényelték.*

Ezen feladatok sikeres végrehajtása megkövetelte a célok határozott kijelölését, a kialakított álláspontok következetes képviselését. Az 1998-ban hivatalba lépett főiskolai vezetés a rendelkezésére álló mozgásterén belül mindent megtett annak érdekében, hogy az értékek megőrzése mellett az új kihívásoknak is megfeleljen. Ebben a munkában a kar minden dolgozója személyes lehetőségeinek megfelelően részt vett. Ennek köszönhető, hogy a kar különösebb megrázkódtatás nélkül illeszkedett be az új körülmények közé. Működésére – a kari érdekek szilárd képviselése mellett – a minőség javulása, az oktatási és kutatási feladatok folyamatos ellátása, a pályázati aktivitás növekedése, a külföldi kapcsolatok bővülése, a szociális körülmények hosszú távra megtervezett javulása, a pénzügyi források következetesen ésszerű felhasználása volt a jellemző.

Vezetői elképzeléseim az elmúlt évek során alapvetően nem változtak, de a megvalósítás módszereiben mindenképpen finomultak. Az a tapasztalatom, hogy a kar dolgozói is egyre nagyobb számban ismerik fel a változások szükségességét, és – amennyiben megfelelő koncepciót vázolnak fel előttük – aktívan részt is vesznek a kitűzött feladatok megoldásában. Tekintettel arra, hogy az elmúlt időszak alatt végzett munkánk stílusa és eredményessége határozza meg a jövőbeli feladatainkat, ezért a vezetői elképzeléseim is-

mertetésekor – esetenként – kitérek azokra az eredményekre is, amelyeket az elmúlt évek alatt elértünk, és amelyek alapját képezik a jövőbeli munkának.

OKTATÁS

Az integráció eddigi alakulása azt bizonyítja, hogy a kar jövőjét tekintve optimisták lehetünk. *Az egyetemen belüli helyzet kezelését az könnyíti meg, hogy a karon a képzés hagyományosan magas színvonalú, és – a szigorú létszámgazdálkodás, valamint az évek óta tartó következetes műhelymunka eredményeként – nagyon kevés azon szakok száma, amelyeknél a racionális működtetés a karon kétségbe vonható. Emellett az oktatói terhelések is olyan magasak, ami a szakok “teljes elhódítását” nem teszik vonzóvá. Többször is nyilvánosságot adtam annak a nézetemnek, hogy a párhuzamosság szakok szintjén történő megszüntetése elsősorban a hallgatói létszámok függvénye. Magas hallgatói létszámok esetén ugyanis nincs értelme erről beszélni, alacsony létszám esetén viszont foglalkoztatási problémáról van szó, amelyet a kar mindenkori vezetésének kell kezelni, és a megoldásban az integráció egy további alternatívát kínálhat.*

A külső körülmények által előidézett kihívások megválaszolása komplex technikát igényel. Mindezekelőtt a már működő szakok esetén *olyan feltételeket kell teremteni a tanszékeken, amelyek az ismételt akkreditációt probléma mentessé teszik.* Az elmúlt évek számos intézkedése ezt a célt szolgálta, és ma nem látok veszélyt arra, hogy akár egyetlen szak – a személyi feltételek hiánya miatt – nem lesz akkreditálva. Ugyanakkor nagyon *nagynak érzem a tanszékek, a tanszékezetők felelősségét* abban, hogy az egyes szakokon a tantárgyi struktúrát, és a tantárgyakon belül a tematikát olyan módon alakítsák, hogy az a szak képzési követelményeihez maradéktalanul illeszkedjen.

A meglévő szakok magas szintű oktatása mellett nagy szükség van *az új szakok indítására* is. Azt látni lehet, hogy – néhány kurrens szak kivételével – új tanári szak nehezen indítható. Kiemelten kell támogatni minden olyan törekvést, amely valós társadalmi igényeket szándékozik kielégíteni. Fel kell ismerni azt a tényt, hogy a társadalmi elvárások egyre erőteljesebben fordulnak a gyakorlatorientált főiskolai szintű képzések irányába. A kommunikáció, az informatika, a környezetvédelem, az alkalmazott egészségtudomány, a nyelvi képzések szakosodott formái mind olyan nagy társadalmi érdeklődésre számot tartó képzési területek, amelyeknek főiskolai stabilitást növelő hatása elvitathatatlan. Ezeknek a területeknek a fejlődése az elmúlt időszakban is nyomon követhető volt, és a jövőbeli támogatásuk is indokolt.

A pedagógus diplomával rendelkezők a munkaerőpiac számos területén keresettek. Tévesnek tartom azt a szemléletet, amely pályaelhagyóként kezeli a nem pedagógus pályán elhelyezkedőket, hiszen a széles társadalmi igény éppen annak a bizonyítéka, hogy a megszerzett diploma más pályára is alkalmassá teszi a végzeteket. Fontosnak tartom, hogy ezt a szemléletet széles körben képviseljük.

Komoly lehetőséget látok abban, hogy *közösen indítsunk szakokat az SZTE más karaival együttműködve.* Ilyen – közösen akkreditált – szaknak a hallgatói létszám növekedésén túl további előnye az, hogy erősíti az integráció gondolatát. (Ezért tartom példaértékűnek a Állampolgári Ismeretek és az Egészségtan tanár egyetemi szakot.) Különösen fontosnak tartom, hogy ez az együttműködés nem tanári szakok indítása iránti kérelmekben realizálódjon.

Elsősorban Békési Imre és Varga István kitartó előkészítő munkájának köszönhetően 1999-ben ismét *megindult Szegeden a tanítóképzés*, és a kezdeti nehézségek után mára teljes polgárjogot nyert. A szakcsoportos felvételi rendszer bevezetése előnyös lehet számunkra, hiszen a kar által nyújtott infrastruktúra, az egyetem által felkínálható áthallgatási lehetőség nagyon komoly vonzerő lehet a jelentkező hallgatók számára. Támogatom azt az elképzelést, amely a *tanítóképzéshez szakpárként tanárszakot rendel.* Ez nem kíván különösebb előkészületeket, hiszen a szakok külön-külön akkreditálva vannak, és a párban indítás tovább növelheti a jelentkezők számát és a végzetek piacképességét.

A tanítóképzés ismételt indítása, a gyógypedagógia szak akkreditálása és a szociálpedagógus, valamint az óvodapedagógus szak tervezett indítása a képzésnek olyan széles spektrumát teremti meg, amely a kreditrendszer lehetőségeit felismerő hallgatók számára – a képzési profilon belül maradván is – vonzóvá teheti a kart.

A már akkreditált szakjaink közül a nemzetiségi nyelvi képzésnél az utóbbi időben komoly létszámproblémák jelentkeztek. A hallgatók hiánya oda vezetett, hogy az évfolyamok indítása egyre nehezebbé vált. E szakok működtetésének nehézségei túlmutatnak a kar keretein, de – megkeresésünk után – kifejezett szándékot látok a megoldásra az Oktatási Minisztérium részéről.

A *tanártovábbképzés* területén szakmai tapasztalatainkat kamatoztatni tudjuk a jövőben is. Két irányban lehet továbblépni: növelni kell a tanszéki aktivitást, hiszen a tanszékek által nyújtott képzésnek nagyobb szakmai presztízse van, mint a vállalkozások tanfolyamainak. A továbblépés másik iránya a képzések megfelelő propagálása a közoktatási intézményekben.

Külön kell foglalkozni az *Akkreditált Iskolarendszerű Felsőfokú Szakképzés* programjaival. Ennek a képzési formának több előnye van: jól finanszírozható, mert *elkülönített normatívák* állnak rendelkezésre a programok indítására, *bővíti a felvehető hallgatói létszámot*, és a piaci esélyünk is nagy, mert *az egyetemi karokon kicsi az érdeklődés* az ilyen jellegű képzések indítására. Az tény, hogy az indítás során nehéz helyzetben vagyunk, hiszen a szakképzési programoknak továbblépést kell biztosítani, ami tanári szakok

felé nagyon nehéz. Ezért tartom szerencsésnek itt is, ha más karokkal – esetleg más intézményekkel – működünk együtt.

Elkötelezett híve vagyok annak, hogy az ún. *nem konvencionális képzési területeken erőteljesen építsük tovább pozícióinkat.* (Ezt talán legszembetűnőbben a Szakképzési Intézetben végrehajtott reform bizonyítja.) Az egyetemi integráció – a hagyományos értékek fokozott védelme mellett – ezen a területen újabb lehetőségeket ad számunkra. Meggyőződésem, hogy a Szakképzési Intézetet tovább kell erősíteni, hiszen az egyetlen olyan intézetről van szó az SZTE-n belül, amely magas szintű szakmai munka mellett komoly árbevételt is képez. A különböző pályázatokon elért sikereink azt mutatják, hogy a távoktatás fejlesztésére tett erőfeszítéseink is sikeresek lehetnek.

El kell gondolkozni azon, hogy a kar miként tud nagyobb erővel részt venni *angol nyelvű képzésben.* Az EU felé közeledve, a kreditrendszer általánossá válásával egyre nagyobb lesz az az igény, hogy a pedagógusképzés területén is fogadjunk külföldi hallgatókat. Jó néhány szakterületen a felkészültség az oktatói gárdában jelen van, és ez a fajta képzés több előnnyel is járhat: kiváló lehetőség az oktatóknak arra, hogy idegen nyelven is előadói rutint szerezzenek, „házon belül” növelhető az oktatók jövedelme, és a kar is többletbevételhez juthat.

A tanárképzés egyik *alappillére a gyakorlati képzés.* A kar által kialakított gyakorlati képzési rendszer országosan ismert és elismert. Ezt nemcsak a belső értékelési rendszer mutatja, hanem az általános iskolák visszajelzései is ezt igazolják. A hallgatók nagy száma következtében a főiskola gyakorlóiskolája a szakvezetői igényeket nem tudja kielégíteni. Ezért együttműködési megállapodást kötöttünk a várossal a hiányzó szakvezetői kapacitás biztosítására.

A gyakorlati képzés sikere azon is múlik, *hogy miként tud együttműködni a képző kar és a gyakorlóiskola.* Az a tapasztalatom, hogy a *közvetlen kari szintű együttműködés harmonikus,* ezért a jövőben is ki fogok állni amellett, hogy a gyakorló iskolával ilyen rendszerben dolgozzunk együtt.

A társadalmi átalakulások következtében *a magyar felsőoktatásban is megjelentek a piaci feltételek,* amelyhez minden résztvevőnek alkalmazkodnia kell. A magas színvonalú képzés biztosítása mellett a versenyhelyzet azt is megköveteli, hogy a felvételre történő jelentkezés időszakában *jelen legyünk minél több középfokú oktatási intézményben,* és a lehetőségek bemutatásával a lehető legtöbb hallgató számára tegyük vonzóvá karunkat. A 2001/2002-es tanévben először látogattunk el több megye középiskolaiba, és ennek is a következménye, hogy a jelentkezők száma nőtt. Ezt a munkát tovább szeretném erősíteni. Törekedni kell arra, hogy *a tanszékek nagyobb számban vegyenek részt ebben a munkában,* és az írásos anyagok bővítésével javítható a hatékonyság is.

A képzési feladatok megoldására felvázolt elképzeléseim zárásaként *a kreditrendszer* általános bevezetésének eredményeiről szeretnék írni. A karon 1999-ben vezettük be a kreditrendszert. Hiszem, hogy a fokozatos javítások eredményeként olyan rendszert sikerült három év alatt kialakítani, amely meggyőzte a kételkedőket. Az időben történt váltás gyümölcse most érik be: 2002. szeptemberében a magyar felsőoktatásban a kreditrendszer bevezetése kötelező lesz, *nálunk pedig a feladat a már működő rendszer valós előnyeinek kiteljesítése lesz.*

Az integráció – és a magyar felsőoktatás adminisztratív feladatainak egységes kezelése – megköveteli a felsőoktatási intézményeken belül is a számítógépes rendszerek egységes használatát. Az idei évben bevezetett *ETR jó eszközt* adott mind a hallgatók mind az oktatók mind pedig a tanulmányi osztályok kezébe. Egy ilyen számítógépes rendszerre mindenképpen szükség van, a rendszer alkalmazásában a kar élen jár, *a problémák kezelése megnyugtató.*

A kreditrendszer bevezetése és az ETR alkalmazása nemcsak a kar munkatársaira, hanem a hallgatókra is komoly feladatokat ró: támogatni kell minden olyan szándékot, amely a lehetőségek megismertetését tűzi ki célul, és törekedni fogunk arra, hogy a megfelelő *infrastrukturális háttér kialakításával a hallgatók kurzusfelvételi szabadsága bővüljön.*

KUTATÁS, NEMZETKÖZI KAPCSOLATOK

Személyes életutam, tudományos munkám is egyértelműen bizonyítja, hogy a felsőoktatásban oktatóként dolgozók munkájában *a kutatómunkát szükségesnek tartom.* A kimagasló oktatási tevékenység elismerése mellett tudomásul kell venni azokat a tudományos elvárásokat, amelyeket a felsőoktatásban tevékenykedő oktatóval szemben támasztanak: a kutatás a felsőoktatás minden szintjén a munka szerves részévé vált, hiszen *az oktató magasszintű kutatói minősége az oktatásban is megjelenik.*

A főiskola első akkreditálása megmutatta a gyengeségeinket, ezért az elmúlt évek alatt tovább ösztönöztük a tudományos fokozat megszerzését. Ezt a folyamatot a jövőben tovább szeretném erősíteni, eközben nagyobb figyelmet kell fordítani arra is, hogy a fiatalok nagyobb számban jelenjenek meg az oktatók között. Ez ugyanis a biztosítéka annak, hogy hosszú évek múlva is működőképes maradjon a kar. Ki kell alakítani az egészséges tanszéki struktúrát, amelyben a vezető oktatók és a fiatalok megfelelő arányban vesznek részt. Ez hosszú folyamat lesz, amelyhez nagy türelemre és körültekintésre lesz szükség. A vezető oktatók kinevezésénél támogatnék egy olyan elképzelést, amely a minőség biztosítása érdekében nyilvános előadás tartását írná elő minden pályázó számára.

Folytatni kell a tudományos munka pénzügyi támogatásának eddigi gyakorlatát. Nem szeretnék változtatni a PhD költségterítések támogatási rendszerén, elképzelésem szerint a bevált elveket kell alkalmazni a minősítési eljárások díjainak megtérítésekor is. Az alkotói szabadság rendszere is jó, sajnálatos, hogy kereteit évek óta nem használjuk ki. (A lehetőségek jobb kihasználása azonban nem járhat az elvek feladásával.)

A könyvtárban lezajlott korszerűsítési munkák, az elkészült adatbázisok, az on-line elérhetőség nagy mértékben segítik a tanszéki kutatómunkát, ezért ezt a munkát a jövőben is folytatni kell. Kiemelt figyelmet kell fordítani a tudományos és művészeti diákkörök munkájára. A jó képességű hallgatókat be kell vonni az oktatásba, hiszen ők képezhetik az utánpótlás egy részét.

A karra jutott *kutatásfejlesztési támogatások felosztására kialakított rendszert jónak tartom*: ugyanazokat az elveket követjük a felosztásnál, amelyeket országos szinten megállapítottak. Egy ponton azonban tovább lehet lépni: a hatékonyság és a minőség növelésének érdekében rendszeressé kell tenni az évenkénti értékelést.

Nagyon *fontos a nemzetközi kapcsolatok további építése*. Elkötelezett híve vagyok a nemzetközi együttműködéseknek. Az elmúlt évek alatt átszerveztük a külügyi munkát, megnöveltük a külföldi konferenciák látogatására fordítható összeget, és nyitottá tettük a pályázati rendszert. E rendszeren belül csak olyan utakat támogattunk, ahol az utazó előadást is tartott. *Javult a pályázati tevékenység*: 2001-ben az összes nyert pályázat értéke 40 millió forint volt. Örvedetes, hogy a különböző mobilitási programokban többszörösére nőtt a részvétel. Különösen fontos az, hogy az Erasmus program keretében mára gyakorlattá vált az, hogy *hallgatók is részt vesznek külföldi részképzésen*. Ezt a pályázati formát tovább kell szélesíteni, hiszen a külföldi egyetemeken szerzett tapasztalat mindenki számára gyümölcsöző. Fontosnak tartom, hogy a *TEMPUS* Közalapítvány által támogatott *pályázatokban* (Grundtwig, Lingua, Socrates, Leonardo) *nagyobb aktivitást mutassunk*, mert a lehetőségeink itt is megnöttek.

A HALLGATÓI KÖRÜLMÉNYEK JAVÍTÁSA

A 2001/2002-es tanévben *átalakítottuk a Tanulmányi Osztály munkáját*. Az új rendszer egyrészt *biztosítja az állandó ügyfélfogadást* a hallgatók számára, másrészt a tartalmi megújulás tanszéki szinten is *javítja a tanulmányi adminisztrációt*. A hallgatói visszajelzések egyértelműen pozitívak. A jövőben szélesíteni kell azt az informatikai bázist, amely *megkönnyíti az on-line kurzusfelvételeket*.

Annak ellenére, hogy a Teleki Kollégium felújítására több, mint 75 millió Ft-ot költöttünk, és a kar az SZTE-n belül viszonylag *jó helyen áll a kollégiumi ellátottság* tekintetében, a kialakult helyzettel nem lehetünk elégedettek: mindenképpen szükség van egy tervszerűen végrehajtott – több éven át tartó – felújításra, amellyel az elhelyezési körülményeket javítani tudjuk. Amennyiben összegytemi szinten sikerül új férőhelyeket létrehozni, akkor *meg kell gondolni, hogy a lakószobák jelenlegi zsúfoltságát továbbra is fenntartsuk-e*, mert ebben az állapotban a kollégium nehezen tölti be feladatát. (A közel 30 %-os “lefedettség” ára nagyon nagy: a Teleki Kollégiumban egy szobában négyen lagnak, ami csak szükségmegoldásként fogadható el. Ugyanakkor hátrányos helyzetbe kerülhetünk az egyetemi új férőhelyek elosztásánál, ahol – feltételezhetően – csak az arányokat fogják tekinteni.)

A kar kollégistáinak másik problémája *a világháló elérése*. Bár korábban már tettünk kísérletet az esti elérésre, ez sajnos hosszabb távon sikertelen lett. A rekonstrukcióval egy időben meg lehet teremteni a lehetőséget arra, hogy *a hallgatói szobákban végpontokat építsünk ki*. (Ennek hiányában egy Internetes szoba kialakítása látszik célszerűnek.)

Az SZTE-n belül több szakkollégium is működik. Sajnálatos módon, a karon ez a rendszer eddig nem szerveződött meg. Úgy gondolom, hogy – a Hallgatói Önkormányzat közreműködésével – *sikeresen lehetne létrehozni a Teleki Kollégiumon belül Pedagógusi Szakkollégiumot*. Ez tovább erősítené a kötődést a karhoz, hiszen egy jó válogatási rendszer, és tartalmas programok azt eredményezhetnék, hogy a szakkollégiumba kerülés elismerést jelentene (lásd SZTE Eötvös Kollégium), és ez növelné a kar rangját is.

A Hallgatói Önkormányzat és a kar vezetése közötti kapcsolat jó. Az elmúlt évek során számos feladatot oldottunk meg közösen. Mindkét oldal mindenkor kész volt a kompromisszumokra, és ennek a konfliktusmentes együttműködés lett az eredménye. A közös gondolkodásnak az egyik leglátványosabb eredménye *a Tamási Áron Klub fejlesztése*. Itt minden fázisban közös finanszírozással oldottuk meg a feladatot, az eredmény magáért beszél: a klub területe több mint háromszorosára nőtt. Szeretném, ha ez a munka tovább folytatódna, hiszen *további bővítésre is van lehetőség*. Ezt nagyon fontosnak tartom, mert – egyetértve a kari HÖK álláspontjával – azt vallom, hogy egy átgondolt, művészeti értékeket is felvonultató program méltó választási lehetőséget biztosít a hallgatóknak, és hozzájárulhat a szabadidő tartalmas eltöltéséhez.

A minőségbiztosítás egyre nagyobb szerephez jut a felsőoktatásban is. Mi is elindultunk ezen az úton, de még nagyon sok a tennivaló. Sok más feladat mellett nagyon fontosnak tartom *a hallgatók követését*, ennek finanszírozásáról a HÖK-kel már megbeszéléseket folytattunk. Szeretnék kiépíteni egy jól működő követéses rendszert, mert ez hosszú távon is az alma materhez kötné az itt végzett hallgatókat. (A Juhász Gyula Napok keretén belül mód nyílhat az öregdiákok visszahívására, és az eredményeink megismerésére.)

Külföldi tartózkodásaim során mindig örömmel látogattam el az egyetemek boltjaiba, és hazatérésem után szomorúan tapasztaltam, hogy ez nálunk nem működik megfelelő hatásfokkal. A hallgatói boltban tett látogatásaim arról győztek meg, hogy az üzemeltető hallgatókban megvan az igyekezet, vannak jó elképzeléseik, de ezeket túlságosan hiányában nem tudják megvalósítani. Ezért kezdeményeztem a Dékáni Kollégiumon azt, hogy a karok egyszerű tőkeemeléssel – a felhasználás szigorú szabályozásával – járuljanak hozzá a pénzügyi feltételek javításához. A Hallgatói Bolt másik problémája az elhelyezés. Egy ilyen boltot a jelenlegi helyen nem lehet hatékonyan működtetni. Meggyőződésem, hogy az árusítást fel kell hozni a felszínre, és igazi *“bolti” megjelenést kell adni.*

INTEGRÁCIÓ

Annak ellenére, hogy a pályázatban elsősorban a kari problémák megoldására irányuló elképzeléseimet foglalom össze, mindenképpen – legalább vázlatosan – fontos szólni az integráció kapcsán felmerülő feladatokról, annál is inkább, mert kari vezetőként is felelősséget érzek az egyetem iránt, és az elmúlt évek alatt az Egyetemi Stratégiai Bizottság elnökeként az egyetemi folyamatok alakításában tevékenyen részt vettem.

A 2000. január 1-én végrehajtott egyetemi integráció gyökeresen új helyzetet teremtett a főiskola életében. A kar mindenkorai vezetésének az a feladata, hogy az egyesülési folyamatban a legerősebben képviselje azokat az értékeket, amelyek a főiskolára jellemzők, és ezek védelmében sikraszálljon. Az elmúlt két évben ezt a feladatot – úgy érzem – sikeresen oldottuk meg. Fontosnak ítélem azt, hogy *a kar vezetése az összegytemi feladatok alakításában megfelelő súllyal vesz részt.* Ez elsősorban annak köszönhető, hogy a kari érdekek következetes képviselete mellett tanúbizonyosságát adtuk annak, hogy képesek vagyunk összegytemi szinten is gondolkodni. Ebben a szellemben kell dolgoznunk tovább, és csak olyan lépéseket szabad támogatni, amelyek az eddig felhalmozott értékeinket nem csorbítják.

Az integráción belül a közeljövő legnagyobb beruházása az Ady téren *felépülő Hallgatói Információs Központ (HIK)* lesz. A beruházás főbb paraméterei adottak, a finanszírozás kizárólagos állami forrásból valósul meg. Fontos azonban azt látni, hogy *a működtetés kérdése nem megoldott.* Ezért nagyon fontosnak tekintem azt, hogy a változtathatóság legutolsó napjáig *keressük azokat a megoldásokat,* amelyek a funkció esetleges bővítésével közelebb hozzák a gazdaságos üzemeltetés lehetőségét. (Ezért tettem többször is javaslatot az Egyetemi Számítóközpontnak az Ady térre történő áthelyezésére.)

Ugyancsak a HIK beruházással függ össze az egyetemi sportközpont létrehozása. Itt nagyon fontos egy évekig kiterjedő olyan koncepció elfogadása, amely világosan meghatározza a már létező és a létrehozandó új sportlétesítmények helyzetét. Itt kari szempontból két fontos feladatot látok: egyrészt el kell fogadtatni az egyetem közvéleményével, hogy a JGYTFK-n folyó *testnevelés szakos képzésnek* a létesítmények használata során *előnyt kell élveznie,* másrészt csak átgondolt, megfelelő színvonalú felújításokat szabad végrehajtani.

A magas szintű oktatási tevékenység és a szabadidő kulturált eltöltését biztosító intézmények mellett az SZTE vonzerejének további meghatározó eleme a hallgatók számára nyújtott kollégiumi elhelyezés színvonala. Sürgősen tenni kell annak érdekében, hogy az egyetem ezen a téren mind mennyiségben, mind minőségben többet tudjon nyújtani. A helyzetet nehezíti, hogy ezt a feladatot saját erőből megoldani nem lehet, ezért szorgalmazni kell a különböző pályázati lehetőségek hatékony kihasználását, és más külső források bevonását is.

Kari vezetőként szívesen támogattam – és támogatnám a jövőben is – a várossal való együttműködést, mert az SZTE – és ezen belül a JGYTFK – jövőjét nagyban segíti ez a kapcsolatrendszer. Meggyőződésem, hogy sokkal többet kell tenni annak érdekében, hogy minden felelős vezető előtt világos legyen: az SZTE a város legnagyobb foglalkoztatója, és *az egyetem sikeres működése alapvetően befolyásolja Szeged város életét.* Ezért hosszú távú stratégiát kell arra készíteni, hogy a város milyen eszközökkel tudja támogatni az egyetemet, és azokat a feladatokat is tisztázni kell, hogy az ilyen együttműködésben a város mit vár el az egyetemtól.

MENEDZSMENT

1998-ban beadott pályázatomban a következőket írtam:

“Nem kétséges, hogy egy felsőoktatási intézmény élén álló vezetésnek elsődleges feladata az alkotó légkörnek a megteremtése, az oktatás és a kutatás megfelelő körülményeinek biztosítása. Ez vonatkozik egyaránt a szociális körülményekre és a megbízható anyagi háttér megteremtésére is.”

Büszke vagyok arra, hogy az akkor megfogalmazott elveket mindig szem előtt tartottam a munkám során, és – a Kari Tanács támogatásával – számos olyan döntés születhetett, amely a fent megfogalmazott célok megvalósításának irányába hatott. Az átgondolt gazdálkodás tette lehetővé az épületek külső megjelenésének javítását, az oktatók munkaszobáinak és a tantermeknek a felújítását. Külön öröm a számomra,

hogy ezt a munkát nem csak a kar dolgozói érzékelték, hanem a karra látogatók is elismeréssel nyilatkoztak munkánk eredményéről. Ezt a munkát folytatni kell.

Középvezetőként sem értettem meg azt a szemléletet, amely egymástól elváló kari illetve tanszéki érdekekről beszélt. Kari vezetőként azon dolgoztam, hogy már a tervezés szakaszában világossá váljon az, hogy *nem létezhet kar–tanszék ellentét*. A kiegyensúlyozott gazdálkodást megkönnyítette az a tény, hogy a kar saját árbevételei fokozatosan nőttek az elmúlt években, és az így keletkezett többletbevétel is hozzájárult a fenti célok megvalósításához.

Tudom, hogy a rendkívül szigorú létszámgazdálkodás és a néha túlzottnak tűnő kari elvonás mértéke átmenetileg ellenérzéseket válthat ki, de bízom abban, hogy mindenki érzékeli azt, hogy mindezek közös céljaink megvalósítását szolgálják. Hiszek abban, hogy a főiskolai kar dolgozói egy közösséget alkotnak, és elfogadják azt, hogy – a többletmunkáért járó anyagi elismerés mellett – gondoskodnunk kell minden olyan egység működtetéséről, amelynek hiányát – az átmeneti anyagi előnyök ellenére – mindenképpen megsínylené a kar. A 2001-es költségvetési évben a központi szervezetek fenntartásához a karnak – hosszú alkudozások után – több mint 140 millió forinttal kellett hozzájárulnia, jó munkánk és következetesen betartott elveink eredményeképpen ez a kar gazdálkodásában nem okozott törést. *Korábban elhatározott céljainkat megvalósítottuk.*

Az elmúlt évek során tovább *erősítettük a decentralizált gazdálkodást*. Ennek eredményeként olyan tanszéki (egység) gazdálkodást alakítottunk ki, amely a költségvetésből adódó korlátok között szabad mozgást biztosít a források felhasználására, ugyanakkor komoly felelősséggel ruházza fel az egységeket és azok vezetőit. Munkánkat megkönnyítette az a tény, hogy *elgondolásainkat az egységvezetők segítették*, így az elmúlt évek alatt olyan *pénzügyi fegyelem alakult ki*, amely példaértékű lehet más karok számára is. Ezen a rendszeren nem kívánok változtatni.

A decentralizációval függ össze az évközi jutalmak felosztásánál ez évben először alkalmazott differenciálás is. Meggyőződésem, *hogy a differenciálásra szükség van*, hiszen ez mindenki számára hajtóerő lehet. Ezért a megkezdett úton tovább szeretnék menni: elképzelésem szerint ki kell alakítani egy olyan pontozási, értékelési rendszert, amely *egyaránt jutalmazza a minőségi és a mennyiségi munkát*. E két szempont nem okvetlenül ellentmondó egymásnak, de súlyozásuk nagyon nagy figyelmet kíván, hiszen az előbbi alapján minősíthető a főiskola teljesítménye, és az utóbbi termeli meg a felosztás alapját.

Az integráció egyik további következménye, hogy az adminisztrációt át kellett szervezni. Az SZTE Gazdasági Igazgatósága létrehozásával egyidejűleg megszűnt a kari gazdasági szervezet. Ezért az eddig itt végzett feladatok egy részét tanszéki szintre kellett átvinni. Ez – a tanszéki munka önállóságának növekedése mellett – kétségtelenül többletfeladatokat jelentett, amelyen a TÜSZ tanszéki elérhetősége segít. Fontosnak tartom, hogy a jövőben *minden egység aktívabban használja a TÜSZ által nyújtott lehetőségeket*, hiszen a rendszer ismerete nagymértékben könnyítheti a tanszéki munkát.

A *nagy értékű eszközök* beszerzésére a mindenkori költségvetésben pénzkeretet különítettünk el, és a pályázat során különböző prioritásokat fogalmaztunk meg. Ennek – és további pályázati forrásoknak – köszönhetően *a kar egységeinek informatikai infrastruktúrája jelentősen javult*. A fénymásológépek beszerzésének korlátozása további forrásokat szabadított fel, amelyeket szintén az infrastruktúra javítására fordíthattunk. A következő években át kell gondolnunk a prioritásokat: nagyobb hangsúlyt kell adnunk a modern oktatástechnikai eszközök – elsősorban a számítógépekhez kapcsolódó *projektorok* – beszerzésének. A központosított pénzek felhasználása mellett azonban szükség van arra, hogy a tanszékek a pályázati lehetőségek felhasználásával önmaguk is járuljanak hozzá a jobb eszközellátáshoz.

Az elmúlt években három nagyobb épülettel gyarapodott a kar: a Hattyas sori épülettömbben a Földrajz és Pszichológia tanszékek számára alakítottunk ki megfelelő körülményeket. (Az épülethez Békési Imre vezetése alatt jutott a kar.) A Szilléri sgt.-i épületet egy korábbi megállapodás eredményeként vásároltuk meg, az épület tulajdonjogáért 65 millió forintot fizettünk 1999-ben. 2001-ben kötöttük a várossal azt a megállapodást, amely következményeként – egy átfogó ingatlancsere részeként – hozzájutottunk a Csongrádi sgt-on az egykori Eötvös Gimnázium épületének kezelői jogához. Ennek felújítására jelentős összegeket költöttünk, és az év végén megtörtént az átköltözés. Az épület mellett – egyetemi támogatás hiányában – kari forrásból megvásároltuk a Gém utca 10 sz. alatti ingatlant, amelyet a jövőben kettős célra kívánunk felhasználni: egyrészt ez a telek biztosítja a tanszéki épületbe a bejárást és a parkolást, másrészt – a most szétszórtan elhelyezkedő viszonylag nagyméretű lakások helyett – itt kialakíthatók olyan vendéglakások, amelyek – méretük és elhelyezkedésük következtében – gazdaságosan fenntarthatók. Egy ilyen beruházás megvalósulása hozzájárulhat a nemzetközi kapcsolataink további kibővítéséhez.

1998-ban azzal az elhatározott szándékkal vettem át a főiskola vezetését, hogy a PR tevékenységet erősíteni kell. Ennek érdekében a korábbi két főigazgató-helyettesi pozíció mellett egy újabbat hoztunk létre az ifjúsági ügyek és a PR feladatok ellátására. Úgy érzem, hogy az elgondolás jó volt, és ebben az irányban is jelentősen léptünk előre: a kialakított kari arculati kézikönyvünk több kar számára is modellként szolgált. A közös egyetemi rendezvényeken átgondolt anyagokkal vettünk részt, amely méltán váltott ki elismerést a társkarok részéről. Ezt a pozíciót mindenképpen szeretném megtartani, és az ott folyó munkát is tovább kívánom erősíteni.

Annak ellenére, hogy a fund raising nem “divatos” Magyarországon, szeretném ezt a tevékenységet tovább bővíteni. (Az ólomüveg ablak közösségi támogatása sikeres kezdeményezés volt.) Ezen a területen jelentős tartalékokat látok, és nem elsősorban az egyéni adakozásra gondolok. *A gazdasági élet jelentős képviselői ma nagyon kis részt vállalnak még a felsőoktatás közvetlen finanszírozásából.* Az egyik lehetőség a szakképzési alap felszabadítása nyomán adódik, de a jó kapcsolatok kiaknázásával további forrásbővítésre is vannak elképzeléseim.

Kari vezetői tevékenységem egyik fontos eredményének tekintem, hogy a kar életében bekövetkezett változások ellenére *a karon egzisztenciális biztonság uralkodik.* Számos olyan foglalkoztatási konfliktust sikerült megoldani az erőforrások átcsoportosításával, amelyek radikális kezelés esetén hosszú évek oktatási tapasztalatával rendelkező oktatók esetleges elbocsátásával járt volna. Ma nem látok reális veszélyt arra, hogy komolyabb elbocsátásokra kerülne sor, de a tapasztalatom azt mutatja, hogy “éles” helyzetek kezelése is lehetséges, ha megfelelő empátiával rendelkezünk.

Elképzeléseim felvázolásánál többször utaltam arra, amit az elmúlt évek során közösen elvégeztünk. Úgy érzem, hogy a megkezdett munkát érdemes tovább folytatni, de a fent leírt feladatokat egy személy nem tudja megoldani. *A megoldáshoz szükség van szakmailag jól felkészült, nagy munkabírású, egymást jól megértő közvetlen vezetésre, és egy széleskörű közösségi támogatásra,* amely nélkül mindezek a törekvések nem valósíthatók meg.

Szeged, 2002. január 12.

V.

NEMZETKÖZI KAPCSOLATOK

Összeállította: dr. Györke Zoltánné főelőadó

DR. GOMBOS JÓZSEF tanszékvezető főiskolai tanár 2002. 02. 10. és 03. 01. között a turkui Turun Yliopisto Poliittisen Historian Laitos vendége volt. Könyvtári kutatómunkát végzett a „Magyarságkép a két világháború közötti finn politikai gondolkodásban” témakörben. Szakmai konzultációkon vett részt. Utazása költségeit a Finn Akadémia és a tanszéki TKFA kerete biztosította.

LÁSZLÓNÉ DR. GÁLFI MÁRTA tanszékvezető főiskolai tanár 2002. 02. 24-től 03. 06-ig meghívott előadóként Bangkokban (Thaiföld), a World Congress of Gastroenterology rendezvényen vett részt. Kongresszusi anyagában – poszter, show f., CD-ROM – bemutatta a májszövet tumorindukciójának vizsgálata keretében végzett kooperációs – ÁOK Endokrin O., Sebészeti Klinika, Pszichiátriai Klinika – munka eredményét. A szakmai probléma kutatásához további anyagot sikerült gyűjtenie. Utazása költségeit a kongresszus szervezői biztosították.

DR. SZOBOSZLAI ILDIKÓ főiskolai tanár 2002. 02. 19-től 24-ig Nagyszébenben, a Lucian Blaga Universită által szervezett „Valenztheorie: Bestandaufnahme und Perspektiven” elnevezésű germanisztikai konferencián vett részt. Előadásának címe: Zur Valenzbeschreibung des Verbs „lassen” unter kontrastivem Aspekt zum Ungarischen. Az utazás költségeit a fogadó biztosította németországi alapítványok támogatásával.

VARJASI GYULA főiskolai adjunktus 2002. 01. 27. és 02. 04. között Rómában, a Castelgandolfo, – Il Movimento dei Focolari című rendezvény résztvevője volt. Előadásának címe: Az európai kultúra helyzete napjainkban. Tanulmányozta a mai európai egyházi zenét. Új szakmai kapcsolatokat épített ki. Számítógépbe kottázott zenéket. Utazása költségeit az Új város Alapítvány és az utazó biztosította.

DR. SEBE JÁNOSNÉ DR. MADÁCSY PIROSKA tanszékvezető főiskolai tanár 2002. 02. 20-tól 24-ig az Université de Picardie Jules Verne (Amiens) intézményben Erasmus vendégoktatói tevékenységet folytatott. Előadásokat, szemináriumokat tartott II. és III. éves hallgatók számára. Témája: a francia regény reformkori recepciója, mely szakmailag szorosan illeszkedett az oktatás tananyagába, a komparatistikai kurzusok keretében. Részt vett a Centre d'Etudes du Romain et du Romanesque által szervezett Victor Hugo et le romanque című nemzetközi konferencián.

Megtartott előadásának címe: „La réception du roman hugolien en Hongrie dans les années 1830.” Előkészítette a 2001–2002. tanév II. félévében kiutazó Erasmus-hallgató fogadását. Egyeztetette a félév folyamán a tanszékre érkező Erasmus oktató programját. Utazása költségeit az Erasmus program TS kerete és a 082. sz. keret biztosította.

DR. GYÉMÁNT CSILLA főiskolai docens 2002. 02. 24-től 24-ig az Université de Picardie Jules Verne – Amiens – által szervezett „Hugo et le romanque” című nemzetközi konferencián vett részt. Előadásának címe: Hugo – Verdi, Le roi i'amuse et Rigoletto Kerekasztalbeszélgetésen szakmai kérdéseket vitattak meg. Utazása költségeit a Polgármesteri Hivatal és a tanszéki keret biztosította.

FŰZNÉ KÓSZÓ MÁRIA főiskolai adjunktus 2002. 03. 08-tól 11-ig a Manchester Metropolitan University – Crew – Socrates / Comenius 2.1. tanártovábbképzési projekt keretében munkamegbeszélésen vett részt. Téma: Fenntartható fejlődés az európai általános iskolákban – tanártovábbképzési modul kidolgozása. Előadásának címe: „Fenntarthatóság pedagógiája a magyar általános iskolákban (helyzetanalízis). Kutatómunkát végzett a fenntarthatóság pedagógiájának alkalmazási lehetőségei témakörben. A most indult SEEPS projekt 2 év időtartamú. Az utazás költségeit a projekt biztosította.

NAGYNÉ DR. SZABÓ KLÁRA tanszékvezető főiskolai docens 2002. 03. 11. és 15. között a Haslev Seminarium (Dánia) intézményben Erasmus vendégoktatói tevékenységet végzett. Előadást tartott a magyar felsőoktatásról, szemináriumokat vezetett az „Amerikai költészet a fontosabb történelmi események tükrében” témakörből. Oktatói tevékenységén kívül megbeszéléseket folytatott a dán partnerintézmény ERASMUS koordinátorával a kapcsolat folytatásáról, illetve az általuk és a Roskildei Egyetem által kidolgozott, a külföldi diákok számára indítandó előkészítő kurzusokról. Utazása költségeit az Erasmus program TS kerete és a 082. sz. keret biztosította.

JOÓ MARIANNA főiskolai adjunktus 2002. 03. 14. és 18. között a Madridban megrendezett TESOL konferencián vett részt. Poszterbemutatót tartott a magyar tanárképzésben zajló pedagógiai reformtörekvésekről. A bemutatott anyagot *Fáyiné dr. Dombi Alice* főiskolai tanárral állították össze. Az utazás költségeit a 082. sz. keret és az utazó biztosította.